

[Lone Dybkjær]

hvervsliv og omvendt. Og det tror jeg er utrolig dårligt.

Jeg har tidligere selv været involveret i den problemstilling at skabe et samarbejde og må sige, at et af hovedproblemerne er de meget stærke personadskillelser mellem den offentlige og den private sektor; man kender simpelt hen ikke hinanden på kryds og tværs, sådan som man gør det i andre lande. Efter at have hørt hr. Poul Nødgaards fremragende indlæg er jeg derfor blevet endnu mere overbevist om, at det her er noget, vi skal se at komme i gang med, så vi kan få et bedre samarbejde end det, vi hidtil har haft.

Så vil jeg så i øvrigt sige om konkurrenceforvridningen – det er sagt én gang tidligere, nemlig i går, men det skal da tages op igen i dag: Sig mig, hvad tror Fremskridtspartiet erhvervszonerne vil indebære? Vi siger stadig ja til dem, men tror Fremskridtspartiet virkelig ikke, det betyder konkurrenceforvridning, for så mener jeg, at Fremskridtspartiet er mere naivt, end det har lov at være.

Erhvervszonerne er konkurrenceforvridning, så det basker. Det Radikale Venstre har alligevel sagt ja til dem, fordi vi mener, at det nu er helt afgørende nødvendigt, at vi sætter alle sejl til for at forbedre forholdene for erhvervslivet her i landet. Det er også det, vi gør med dette forslag; men vi gør det altså også med Fremskridtspartiets fortrinlige konkurrenceforvridende forslag om erhvervszoner. Vi mener, det er en god ting. Vi siger ja til det. Vi gør det ligesom det her på en slags forsøgsbasis, sådan at vi løbende følger udviklingen og så prøver at se på, hvordan man kan korrigere tingene i lyset af, hvordan det nu folder sig ud i det virkelige liv.

Jeg synes imidlertid, der er to lidt stærkere argumenter, som man måske skal lytte til. Det ene er: Vil kommunerne nu gå ind og fremstille søm, sko og andet? Der er ikke andet at sige til det, end at man må håbe på, at kommunerne finder ud af, at det ikke er lige det, de skal kaste sig over, men at vi forstår det som noget, der skal være baseret på kommunal viden og erfaring og noget, der er bygget op i kommunerne. Og det er skofremstilling ikke typisk, sømfremstilling formentlig heller ikke.

Men jeg går ud fra og håber på og har regnet med, at kommunerne er ansvarlige og dermed altså også vil forstå, hvad det er, der gives tilla-

delse til her. Og hvis kommunerne viser sig ikke at være ansvarlige, er der jo ikke andet at gøre end at sige: Det var ærgerligt. Det var et forsøg. Vi prøvede, men kommunerne tog altså fat på alt muligt andet end det, vi havde forestillet os, og så må man jo sige, at forudsætningerne er væk.

Det andet – og det er måske det mest klare argument – er spørgsmålet, om det vil lægge pres på kommunerne, om der kan lægges pres på kommunerne fra en nødlidende virksomheds side. Til det vil jeg sige: Ja, den mulighed foreligger. Det er klart, den mulighed foreligger. Jeg tror også, der ligger et stort pres på kommunerne i dag, hvis kommunerne har nødlidende virksomheder. Jeg tror, det, der er forskellen mellem dette forslag og andre situationer, er, at der er åbenhed her, fordi der vil være tale om en åben dannelse af et aktieselskab, mens den almindelige pression ofte foregår mere i det dultede. Man kan ikke afvise, at det vil føre til en slags pres på kommunerne, men så må vi jo tage det op, når vi har set, hvordan tingene udfolder sig i praksis.

Med andre ord synes jeg, det er et udmærket lovforslag. Jeg er glad for, at der er fundet et flertal for det. Jeg synes i øvrigt, at det tidsmæssigt passer fortrinligt ind i de aktiveringspakker, vi forhandler i øjeblikket, og hvor vi iværksætter forskellige forsøg for at se, om vi dog ikke kan komme ud af dødvandet, både med hensyn til det danske erhvervslivs udviklingsmuligheder og med hensyn til arbejdsløsheden.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg vil mene, at forhandlingen nærmer sig sin afslutning, men der er anmeldt to korte bemærkninger. Først til hr. Poul Nødgaard.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Ja, forståelsen er jo nok ikke så stor, når vi skal på ferie, så vi skal nok prøve, om vi kan lade være at forlænge debatten.

Jeg vil lige sige noget til fru Lone Dybkjær om de 10 mio. kr. Jeg forstår det ganske enkelt ikke. Jeg har endda gået i skole i mine unge dage. Jeg forstår ikke de 10 mio. kr., jeg forstår det ikke! Svar mig åbent og ærligt på, hvordan en kommune på 4.000 indbyggere må skyde 10 mio. kr. ind, når Århus Kommune må gøre det